
Uchwały rad adwokackich : Rada Adwokacka w Warszawie

Palestra 1/2, 86-88

1957

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UCHWAŁY RAD ADWOKACKICH

Rada Adwokacka w Warszawie

1.

Na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury Rada Adwokacka w Warszawie, kierując się wynikami ankiety dyskusyjnej, na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 1957 r. ustaliła następujące wytyczne, jakimi kierować się będzie przy wpisywaniu na listę adwokatów:

- normalną drogą dostępu do adwokatury jest odbycie pełnej aplikacji adwokackiej, zakończonej złożeniem egzaminu adwokackiego. Z tych względów Rada Adwokacka przyjmuje zasadę szczególnego uwzględnienia wniosków aplikantów adwokackich, którzy złożyli egzamin adwokacki; Rada Adwokacka zastrzega sobie prawo kierowania aplikantów do innych miejscowości;
- co do osób zwolnionych częściowo lub całkowicie od obowiązku odbywania aplikacji przez Ministra Sprawiedliwości — zarówno w wypadkach, gdy sam Minister określił okręgi, w których kandydat może ubiegać się o wpis, jak i w wypadkach, gdy Minister takiego zastrzeżenia nie uczynił — Rada Adwokacka kierować się będzie zasadami rozmieszczenia adwokatury w zależności od zapotrzebowania ludności na pomoc prawną;
- Rada Adwokacka pozytywnie odnosić się będzie do wniosków byłych adwokatów, którzy wskutek nadużyć w wymiarze sprawiedliwości zostali skazani i w wyniku skazania skreśleni z listy adwokatów, a następnie w drodze wznowień lub rewizji nadzwyczajnych zostali rehabilitowani lub uniewinnieni;
- podlegają również uwzględnieniu przez Radę Adwokacką podania o wpis tych osób, które w drodze decyzji Ministra, powziętej w trybie nadzoru a uchylającej orzeczenia Komisji Weryfikacyjnych, zgłoszą się o przywrócenie wpisu na listę adwokatów;
- przy rozpatrywaniu wniosków o wpis na listę adwokatów b. sędziów, prokuratorów oraz innych osób odpowiadających warunkom z art. 41 ustawy o ustroju adwokatury — Rada Adwokacka będzie badać całokształt ich dotychczasowej działalności z punktu widzenia zasad praworządności i postępowania zgodnie z zasadami etyki i moralności, a przy powzięciu decyzji w sprawie wpisu unikać będzie wyznaczania siedziby w miejscowościach ostatniego urzędowania b. sędziów i prokuratorów;
- w razie znacznego upływu czasu dzielącego kandydata od chwili zajmowania stanowiska b. adwokata, sędziego i prokuratora — Rada Adwokacka zastrzega sobie prawo podejmowania ewentualnie odmownej decyzji;
- Rada Adwokacka uznaje za słuszne uwzględniać również wnioski adwokatów-repatriantów, jednakże na terenie Izby Warszawskiej w zasadzie wpisywać będzie tylko tych, którzy przed wyjazdem z kraju byli wpisani na listę adwokatów

teżże Izby; w wyjątkowych wypadkach Rada Adwokacka będzie od tej zasady odstępować;

- podania o przeniesienie siedziby będą badane szczególnie wnikliwie pod kątem widzenia ważkich i dokładnie udokumentowanych powodów, a jeśli chodzi o m. st. Warszawę, Rada Adwokacka domagać się będzie dowodu zameldowania na stały pobyt w Warszawie.

2.

Stosownie do art. 47 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury adwokatowi nie wolno udzielić pomocy prawnej, jeżeli udzielił jej stronie przeciwnej w tej samej lub związanej z nią sprawie; nie wolno mu również udzielić pomocy prawnej w sprawie, w której brał udział z ramienia władzy publicznej. Ze ścisłego brzmienia tego przepisu wynika, że ustawa o ustroju adwokatury przewiduje ograniczenie udzielania pomocy prawnej w sprawach, w których adwokat udzielał tej pomocy jako pełnomocnik strony przeciwnej, jak również w sprawach, w których uprzednio brał udział z ramienia władzy publicznej, np. jako sędzia czy prokurator.

Z przyczyn powyższych Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 14.II.1957 r. wyraziła opinię, że adwokat nie może udzielać pomocy prawnej w sprawie, w której uprzednio brał udział w charakterze sędziego w sprawie z nią związanej, oraz że odmowa udzielenia pomocy prawnej w takich wypadkach następuje z ważnych powodów zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury.

3.

Mając na względzie możliwość szkolenia aplikantów adwokackich bez wprowadzania specjalnego obciążenia wydatkami zespołów adwokackich, szczególnie słabszych finansowo — Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 7 marca 1957 r. wprowadziła z dniem 1.IV.1957 r. obowiązek pokrywania kosztów wynagrodzenia aplikantów adwokackich przez wszystkie zespoły adwokackie z funduszu szkolenia aplikantów adwokackich. Fundusz ten powstaje z kwot wpłacanych miesięcznie przez zespoły adwokackie w następującej wysokości:

zespoły mające wydatki do 19% prelimitowanych wpływów	— 2%
„ „ „ od 19 do 23% „ „	— 1,3%
„ „ „ ponad 23% „ „	— 0,75%

Z funduszu udzielane będą dotacje dla tych zespołów adwokackich, w których koszt wynagrodzenia aplikantów adwokackich przekroczy ustaloną dla tego zespołu stawkę procentową udziału w funduszu.

4.

Na podstawie art. 75 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 4.IV.1957 r. postanowiła przyjąć następujące zasady wpisu na aplikację u adwokatów wykonujących zawód indywidualnie:

1. liczba aplikantów, którzy mogą być przyjęci na aplikację do adwokatów wykonujących zawód indywidualnie, nie może przekroczyć w r. 1957 liczby 5;

2. kandydat na aplikanta w indywidualnej kancelarii powinien odpowiadać warunkom z art. 40 ust. 1 pkt 1-4 w związku z art. 71 ustawy o ustroju adwokatury; będzie on poddany egzaminowi sprawdzającemu;
3. wynagrodzenie aplikanta w indywidualnej kancelarii nie może być niższe od wynagrodzenia otrzymywanego przez aplikantów w zespołach adwokackich;
4. kandydat na patrona, upoważniony do kształcenia aplikanta, powinien wykazać się co najmniej 7-letnim stażem wykonywania praktyki adwokackiej oraz mieć odpowiednie kwalifikacje zarówno zawodowe, jak i moralne.